

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2158/2020
Гж ап 9/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Вукосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милутин Симић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 396/18 од 21.02.2019. године и жалби туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 39/19 од 24.01.2020. године, у седници већа одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба туженог изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 39/19 од 24.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 396/18 од 21.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 396/18 од 21.02.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 6742/17 од 05.09.2017. године којом је, ставом првим изреке, утврђено да је ништав уговор оверен пред Другим општинским судом у Београду под Ов.бр. .. о продаји $\frac{1}{2}$ идеалног дела стана број .. у Београду, ул. ... бр. ..., закључен између тужиле, као продавца и туженог, као купца, а ставом другим изреке је обавезан тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 198.000,00 динара.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 39/19 од 24.01.2020. године, није предложено одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 396/18 од 21.02.2019. године.

Против наведеног решења тужени је изјавио жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11), на који се према члану 506. став 1. овог Закона примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09). Тај процесни закон предвиђа да се жалба као правни лек може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлуке другостепеног суда – правоснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију (чл. 394. и 412. став 1. ЗПП).

Из наведеног произлази да Закон о парничном поступку који се примењује у конкретном случају не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу туженог изјављену против решења Апелационог суда у Београду РЗ 39/19 од 24.01.2020. године чини недозвољеном.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 411. у вези члана 373. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09) одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог Закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тужачење права.

Из наведеног произлази да Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 396/18 од 21.02.2019. године, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 01.07.2008. године. О тужбеном захтеву је одлучено првостепеном пресудом донетом 05.09.2017. године, а другостепена пресуда донета је 21.02.2012. године. Вредност побијаног дела правоснажне другостепене пресуде је 510.000,00 динара.

Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

Правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 21.02.2019. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем је вредност предмета спора побијаног дела износ који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09), одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић